

TTRE 37

Azok az ügyeletben töltött órák...

A karanténos időszak kezdetén több minden összejött a munkahelyemen is. Ügyeletben voltam, szülők alig-alig érkeztek. Így volt időm gondolkodni azon, hogy az emberek – és persze köztük én is - nem képesek elhagyni az önös érdekeiket, még egy járványos, szó szerint „halálosan komoly” helyzetben sem. Ekkor született az EGO, amikor az volt a dolgom, hogy három órát üljek egy helyen.

→ https://drive.google.com/file/d/152el_Sq2jq9Y19e5OE9N35zcdGGl1ZAP/view?usp=sharing

EGO

Sokan mondják büszkén: így lettünk teremtve -

Az ember nem képes feltétlen szeretetre.

Jót teszel a családban, jó példát mutatsz az utadon,

És máris várod, mi lesz érte a jutalom.

Refr: Már jó ideje küzdök saját kis egommal,
Mégis nap, mint nap jókorát belém mar.
Csak egyszer tudnék Jézusért feltétlen szeretni,
Önmagam ellen győztesként, láncaim levetni! (x2)

A földön egy ember, csak egy volt büntelen.

Ezzel a tudattal kell az életem leélnem.

De ha ezen gondolkodsz máris magadba néztél,

Hát jó az út, ne állj meg, és még szebb lesz a végcél.

Refr: Már jó ideje küzdök...